

Zingen: Psalm 80:2 of 86:1.
 Lezen: de wet.
 Zingen: Psalm 2:7.
 Lezen: Mattheüs 13: 44-52.
 Gebed
 Zingen: Psalm 21: 1 , 5.

Gemeente,

Vanmiddag willen we met de hulp van de Heere stilstaan bij de gelijkenis van de parel van grote waarde en u bepalen bij Mattheüs 13: 45 en 46, waar we Gods Woord aldus lezen:
 “Wederom is het koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman, die schone paarden zoekt; dewelke , hebbende één parel van grote waarde gevonden, ging heen en verkocht al wat hij had en kocht dezelve”.

Wij schrijven onder deze tekst als thema: “De parel van grote waarde”.

We willen letten op 3 gedachten: 1. Hoe die parel gezocht wordt.
 2. Hoe die parel gevonden wordt.
 3. Hoe die parel gekocht wordt.

De gelijkenissen van de parel en de schat in de akker horen bij elkaar.

Ze worden daarom ook genoemd: een tweelinggelijkenis.

(Er is ook een drielinggelijkenis: De verloren zoon, het verloren schaap en de verloren penning)

Hier hebben we te maken met een tweelinggelijkenis. En het is net als in de natuur. Als er een tweeling is en je zet ze naast elkaar, dan zijn er vaak opmerkelijke overeenkomsten.

En als je beter kijkt, scherper toeziet, zie je soms opmerkelijke verschillen.

Als we deze twee gelijkenissen van de schat in de akker en van de parel naast elkaar leggen, dan zijn er twee treffelijke overeenkomsten, die ons onmiddellijk opvallen.

Ik zal ze u lezen uit kanttekening 37: “Met deze twee gelijkenissen wijst Christus aan, de uitnemende waardigheid van de leer en de beloften van het Evangelie”.

Wie is de belofte van het Evangelie? Dat is Christus. De schat in de akker ziet op Christus.

De parel van grote waarde ziet op Christus. Dat is de eerste overeenkomst.

De tweede is deze : “Mitsgaders de ijver en de naarstigheid die men behoort aan te wenden om dezelve te verkrijgen, al ware het ook met schade en verlies van alle tijdelijke dingen”.

Dat is de tweede overeenkomst. Hoe kom je in het bezit van die schat? En hoe komen we in het bezit van die parel? Alles inleveren. Alles kwijtraken. Armer worden, omkomen.

Verliezen al wat we hebben. Daar hebt u de twee overeenkomsten.

Als je beter kijkt, zijn er ook sommige opmerkelijke verschillen.

Het eerste verschil is dit: Bij de schat in de akker ging het over een eenvoudige arbeider. Bij de parel van grote waarde gaat het over een zeer rijk koopman, want die verkeren doorgaans in hogere aristocratische kringen. U moet niet denken dat het gewone volk van Israël zich met parels ophield. Wel koningen. Koningin Cleopatra had een parel. De sjah van Perzië. Het gewone volk niet. Hier zien we dat hoewel het zeker waar is, dat een rijke zwaarlijk gaat in het koninkrijk der hemelen, dat de Heere onder zijn kinderen armen in het natuurlijke heeft, maar ook rijken. Ook een Abraham en ook een Job.

Een tweede verschil is dit: Die arbeider in de gelijkenis van de schat in de akker zocht niet. Hij deed zijn plicht. Hij nam de middelen waar, dat wel. En onverwacht vond hij. Maar in deze gelijkenis is een koopman die zoekende gemaakt is. En zo kan het nu ook zijn in het leven der genade.

Er zijn mensen die zeer onverwachts door de Heere worden neergezet, gearresteerd en bekend worden gemaakt met het heil in Christus.

Ik denk aan de moordenaar aan het kruis. Het ene uur hing hij te vloeken en het andere uur hing hij te bidden. Ik denk aan de bezetene van Gadara die naar Christus toe holde om Hem geweld aan te doen en enige ogenblikken later zit hij aan Zijn voeten, gekleed en wel bij zijn verstand. Terwijl andere van Gods kinderen vaak na een lange weg van zoeken, uitzien, missen - soms jarenlang, soms een leven lang - óók gebracht worden bij het heil in Christus. Ziet u die verschillende leidingen? Daar hebt u dus twee verschillen.

Twee overeenkomsten. Twee verschillen.

Nu gaan we kijken wat de Heere Jezus zegt.

Wederom, zegt Hij, is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman die schone paarden zoekt.

De eerste vraag die we wel mogen stellen is deze: Wat bedoelt de Heere met het Koninkrijk der hemelen? Zou de Heere daar de hemel mee bedoelen? Nee, dat kan niet. Want de Heere vergelijkt het koninkrijk der hemelen ook met een visnet waarin goede en kwade vissen zijn en die zijn er in de hemel niet. Bovendien is er in de hemel geen koopman meer die paarden zoekt. Dus daar wordt niet de hemel mee bedoeld. Wat wordt er dan bedoeld met het Koninkrijk der hemelen? Zal ik het eens eenvoudig proberen te zeggen?

(Als de Heere Jezus zegt: Wederom is het koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman, dan bedoelt de Heere Jezus dit:)

Met het koninkrijk der hemelen bedoelt de Heere Jezus het Koninkrijk der genade, wat Hij opricht in de ziel in het ogenblik van de wedergeboorte. Daarvoor is er het koninkrijk van de vorst der duisternis. Als we onbekeerd zijn regeert hier ten diepste de duivel. Maar in het ogenblik van de levendmaking richt de Heere Zijn zalige heerschappij op in de ziel. Zult u daar veel om bidden, of de Heere dat wil doen? En de Heere zegt: Als Ik dat Koninkrijk der hemelen opricht, dan ben je net als een koopman die schone paarden zoekt. U zegt: Ik zie die overeenkomst niet. Als de Heere genade verheerlijkt in het hart, als de Heere een zondaar levend maakt, wat heeft dat dan te maken met een koopman die paarden zoekt?

Wel gemeente, dan moeten we eerst naar het beeld gaan kijken. Die koopman. En dan moet u, als we dat beeld schilderen, enkele dingen in uw gedachten vasthouden. Een koopman die schone paarden zoekt. Hoe komt die man aan parels? Hij kan naar de markt gaan. Maar dat doet hij liever niet, want als hij op de markt parels koopt, zit daar de handel tussen. Want parels werden niet gevonden in Israël. Parels werden maar op drie plaatsen toen gevonden. In de Perzische golf, de Rode zee en Ceylon. Een koopman die schone paarden zoekt ging het liefst naar de bron waar ze te vinden waren. Hij hield alles precies bij wat er toen aan berichtgeving was. En u zult wel weten hoe een parel ontstaat. Een diamant is een stukje steen en is geschapen. Maar een parel, een natuur parel, wordt gevormd in de pareloester. Die leven 15 meter onder het zeeoppervlak van één van de drie genoemde plaatsen.

Als de schelp van de pareloester openging en er kwam een korreltje zand in, dan vormde zich rondom dat zandkorreltje een laagje slijk, in die maag. En dan nog een laagje. Zo kreeg je een pareltje. De meeste pareltjes bleven klein. Heel waardevol overigens. Daar werd de kleding mee gestikt van rijke mensen. (Straks leidt men haar in statie uit haar woning. In kleding rijk gestikt ...) Soms werd een pareltje wat groter. Dan bleef de slijmvorming doorgaan. Die waren al veel zeldzamer, veel kostbaarder. Een heel enkele keer gebeurde het, dat die slijmvorming heel lang bleef doorgaan en dan ontstond er een zeer grote, volkomen, volmaakt ronde, zeer diepglanzende parel. Die was onschatbaar veel geld waard. Om parels te vinden had je parelvissers. Ze gingen 's morgens met een scheepje de zee op. Naar de plaats waar die pareloesters leefden. Ze gingen overboord, een spons met olie in hun mond. (Ze hadden natuurlijk niet de apparatuur die wij hebben)

Stenen aan hun voeten om zich zwaar te maken. Aan een touw.

(Levensgevaarlijk. Er waren haaien. Veel kostte het hun leven)

Dan daalden ze naar beneden en haalden ze die oesterschelpen van de banken af en dan gingen ze naar boven, wierpen de schelpen in het scheepje en dan gingen ze weer.

En als de dag voorbij was, voeren ze met zo'n volgeladen schip naar de oever en gooiden de oesterschelpen op het strand. Daar lieten zij ze een paar dagen liggen en dan gingen de schelpen open als de oesters dood waren gegaan. Tussen de slijmmassa, bij het licht van de zon kon je de parels zien. Let op: alleen bij het licht van de zon. Anders konden er wel parels zijn, maar dan zag je ze niet. Er was licht nodig! In gedachten zie ik die parelvisser aan het eind van de dag langs de oesterschelpen gaan. Koopman erbij. Die had nauwkeurig alles bijgehouden. Hij wist precies wanneer die parelvisser gingen speuren. Daar ligt er één! Een pareltje. In het licht van de ondergaande zon. Tien meter verder: nog één! Er waren honderden oesters daar was niets in. En een uur later: nog weer een parel! Wat waren die mensen blij als ze zo'n parel vonden. En als je dan zei: "Nu heb je er zeker genoeg?" Zeiden ze: "Nee". "Blijf je zoeken?" "Ja". "Wat zoek je?" "Parels". "Zoek je die ene parel?" "Ene parel? Welke parel?" Die zochten ze niet. Schone paarlen. En ze bleven zoeken.

En die parelvisser waren natuurlijk blij als ze een parel vonden. Maar die koopmannen letten natuurlijk heel goed op of dat wel echte natuurparels waren, want er is wat op de markt wat er op lijkt, wat niet echt is.

Nu, hier hebt u het beeld.

Nu gaan we het proberen over te brengen. De Heere Jezus zegt: het Koninkrijk der hemelen (als ik iemand een nieuw hart geef) is gelijk aan een koopman die schone paarlen zoekt.

Hier hebt u de eerste overeenkomst. Hij zoekt schone paarlen. Dat zijn dingen van waarde.

Als u onbekeerd bent, medereiziger naar de eeuwigheid, dan zoekt u geen dingen van waarde.

Dan gaan we op in ons gezin en in ons werk en in onze studie, in onze man of vrouw of kinderen of auto of huis. U zegt: Dat zijn toch geoorloofde dingen? Ja, dat zijn het. Ik noem nu bewust geen ongeoorloofde dingen, want dat zou verschrikkelijk zijn. Maar gemeente, als we onbekeerd zijn, houden we ons heel ons leven bezig met op zich geoorloofde dingen.

Maar in het licht van de eeuwigheid hebben ze geen waarde. Wat heeft er dan waarde?

U moet zich voorstellen dat u vanavond moet sterven en dat u nu op uw sterfbed ligt.

Dan zal blijken wat er waarde heeft voor de eeuwigheid. Maar, zegt de Heere: Als Ik iemand van dood levend maak, dan gaat hij zoeken de dingen van grote waarde; paarlen. Zoeken naar Christus? Welnee gemeente. Hij weet helemaal niet wie Christus is. Er staat ook niet, dat hij die ene parel zoekt. Maar er staat: schone paarlen. Dat zijn zaken van waarde. Mag ik er één noemen? Mijn ziel doorziet gij uw lot? Hoe zult gij rechtvaardig verschijnen voor God?

Dat krijgt waarde! Ik heb gedaan wat kwaad was in Uw oog. Dies ben ik Heer Uw oordeel dubbel waardig. Hoe krijg ik een God voor mijn ziel? Hoe kom ik van die last van m'n zonden bevrijd? Hoe leer ik toch de Heere kennen? Dat zijn dingen, mag ik het zo zeggen: paarlen van grote waarde. Dan is er nog niet dat bewuste zoeken van Christus, want die kennen ze niet en die missen ze ook niet. Er is een gemis aan een onbekende God. Er is een betrekking op een onbekende God. Wat doet de echte koopman in de gelijkenis? Dacht u dat hij werkdagen had van 8 uur tot 5 uur? Welnee gemeente. Dat verkrijgen van de parels bezette zijn hele leven. Hij hield de markt- en de beurs- berichten bij voor zover die er toen waren. Dat bezette hem! En wat doet die geestelijk zoekende koopman, gemeente? Hij gaat 's avonds wel eens naar bed en zegt: Heere, zal ik U wel ooit vinden. Als ik eens wakker word in de hel. En als hij wakker wordt, zegt hij: wat een wonder, dat ik er nog ben. Zou ik U mogen leren kennen? Dat zoeken gaat hem beheersen.

Een derde overeenkomst: Zoals die koopman wel eens een pareltje vindt, zo vindt die geestelijke, zoekende gemaakte koopman ook wel eens een pareltje.

Als hij in Gods huis is. Eerlijk! Geen betere plaats dan in de kerk te zitten. En als dan Gods Woord verklaard wordt en ze zeggen van binnen: 't Is niks met je. 't Is allemaal nabijkomend werk. 't Is verstands werk. 't Is inbeelding. Het berouw is niet diep genoeg. Je kennis is geen oprechte kennis.

En dan mogen ze zomaar een ogenblik geloven, dat de Heere met ze begonnen is.

Dat is een wonder! Dan krijgen ze onder de bediening van het woord of in het zoeken van de oudvaders (doet u dat wel eens? Leest u de oudvaders niet meer?) een pareltje.

Maar: als 't in de kerk gebeurt! Ze zijn de deur nog niet uit of het is al weer weg.

Wat hebben ze zich niet ingebeeld? Hoe hebben ze het durven denken!

Weet u wat ook zo'n pareltje is? Als ze bemoedigd worden in het zoeken.

Als ze onverwachts in hun moedeloosheid door de Heere gesterkt worden.

--Gij zult de vlijt van die U zoekt vergelden-- O, wat een verwondering. Als ze dan een ogenblik mogen geloven dat ze zoeken. Ze zeggen: Heere, ik zoek U niet. Ik ken U niet en ben niet vlijtig. En tóch: --Gij zult de vlijt van die U zoekt vergelden--. En dat de Heere nu dat werk, dat Hij begonnen is, zal voleindigen. En een andere keer. Als ze weer eens zo'n pareltje mogen vinden en ze voelen het tekort in hun tranen, in hun uitzien, in hun zuchten, in hun kerk gaan en Bijbellezen. En ze mogen eens zien op die verbondstrouw en --het staat oprecht en op waarheid pal, als op onwrikbre steunpilaren--. En ze mogen eens een blik werpen op dat genade verbond. Dan kan het nog! Toch! Ondanks hen. Ondanks hun blindheid. Ondanks hun armoede. Ondanks hun schuld. "Hij was het die verlossing zond. Aan al zijn volk". Dat is een wonder! Als de Heere het goede werk begonnen heeft: "Gij zult de vlijt van die U zoekt vergelden". Ze mogen iets voelen van dat verbond. Ik noem er zomaar drie gemeente, dat voelt u wel. Kunnen ze daar nu wat mee doen/ nee, dat is het typische nou juist. Als je dan zegt: "Nu ben je er toch zeker wel?" Welnee. Ze blijven zoeken. En als je dan vraagt: Wie zoek je nou? Zoek je Christus?". Dan zeggen ze: Ik weet het niet. Soms denk ik van wel. Als ik over Hem hoor spreken gaat er van binnen iets branden". --Was ons hart niet brandende?-- "Maar ik durf ook niet zomaar volmondig te zeggen dat ik Christus zoek, want ik ken Hem niet! Ik weet niet wie Hij is". --Wie is Hij toch Heere, opdat ik in Hem geloven mag.-- Kijk ze worden bemoedigd in het zoeken. Ze worden onderhouden in het zoeken en ze blijven tegelijk met een gemis lopen. En als je dan zegt: Breng dat gemis nou eens goed onder woorden. Waar gaat het je ten diepste om. Dan zeggen ze: Dat kan ik ook niet. Ik weet het eigenlijk niet". "Ja maar durf je dan alles te ontkennen?". Dat mag ook niet. --Want geen leed zal het ooit uit mijn geheugen wissen-- ze blijven zoeken. Ze blijven missen. Ze kunnen het niet goed onder woorden brengen. Ze worden ook wel eens bemoedigd. En ze zijn nergens zo bang voor als voor de valse parels. O, als het maar echt is. Als ze zich maar niet bedriegen. Want er is wat in omloop wat wel glanst en glinstert, maar geen zuiver Godswerk is. Daar zijn ze zo bang voor. Weet u waarom? Omdat ze voelen dat ze zo'n bedrieglijk hart hebben. Heeft u dat ook wel eens gevoeld? Omdat ze voelen dat ze alles mee hebben om zich te bedriegen. En ze hebben maar één ziel te verliezen, gemeente! En ze mochten het zich eens inbeelden... En ze zouden zich eens bedriegen voor de eeuwigheid. Voelt u het? Als de Heere gaat beginnen word je niet lui. Niet onverschillig. (Luther zegt: "Een goed christen, is een goed werkman") Maar de glans gaat er wel af. Dat wel.

Die schone paarlen zoekt.

We gaan naar onze tweede gedachte.

Hoe die parel gevonden wordt.

We zien ze daar in gedachten gaan langs het strand. De ondergaande zon werpt er licht op. Daar zien we die parelvisser en naast hem loopt die koopman. Misschien lopen ze wel wat te praten en tegelijk te turen. Er is licht nodig.

Want als het donker is, dan kunnen er wel pareltjes liggen, maar dan glanzen ze niet. Dan zie je ze niet. Licht van Gods geest is er nodig. En plotseling zien ze een pareltje. Wat geeft dat een blijdschap! Wat geeft dat een bemoediging! Eerlijk gemeente, jonge mensen. Je zoekt de Heere niet te vergeefs. --Ik heb niet tot het huis Jacobs gezegd: Zoek Mij tevergeefs.-- De zonde, de wereld, de satan jonge mensen, die zoek je tevergeefs. Daar ga je eeuwig mee verloren. En in één keer, dan zien ze het in de diepte. Een parel, zo groot, zo rond, zo glanzend. Bij het licht van de zon. Zo één hebben ze er nog nooit gezien. Er hoeft niemand tegen die koopman te zeggen: Kijk, daar heb je hem nu. Nee, zo is het. Hij weet gelijk: Dat is 't-ie nu! Ik heb het niet onder woorden kunnen brengen: Dat is --ém. Samen zinken ze op de knieën. (Dan heb je geen woorden, hoor gemeente!) Samen verwonderen ze zich over die glans. En hoe ze hem ook wenden en keren. Elke keer weer nieuwe glans, nieuwe schittering, nieuwe luister. En zo, zegt de Heere, is het nu met die koopman. Zoekende gemaakt. Missende gemaakt. En op Gods tijd, ongedacht, (en dan lijkt het toch weer op die schat in de akker) wordt hij onverwacht gevonden. Gemeente, de Heere werkt als een verrassend God. En als ze dan in de diepte van de verlorenheid, bij het licht van Gods Geest voor het eerst van hun leven die parel, die gezegende Christus mogen zien schitteren door de schelpen van Zijn Woord, weet u wat er dan gebeurt? --Wat een blijdschap smaakt mijn ziel, wanneer ik voor U kniel-- dan kunnen ze niet op de been blijven gemeente. Dan zinken ze weg in verwondering. Dan hoeft niemand te zeggen: Dit is Hem. Want dan roepen ze het uit: "Dit is de stem mijns Liefsten, hoor Hem. Hij komt, springende op de bergen, huppelende op de heuvelen".

En als ze dan op Hem mogen zien, door een geschonken geloof: --Welk een glans, welk een heerlijkheid, hebt Gij dien Vorst bereid--.

Als ze die stralen mogen zien schitteren van Zijn namen: Jezus, Zaligmaker voor een rampzalige. Christus: Gezalfde tot Profeet en zij zo dwaas. Gezalfd tot Priester om de schuld te verzoenen. En zij lopen met een hemelhoge schuld. Gezalfd tot Koning om die heerschappijvoerende macht van de zonde te verbreken. --Wat glans, wat majesteit hebt Gij Dien Vorst bereid--.

Als ze Hem mogen zien schitteren in Zijn naturen. Goddelijke natuur, menselijke natuur. Als ze Hem mogen zien schitteren in Zijn staten: Staat van de vernedering; schuldig aan het recht Gods. Gekropen als een Worm en geen man. Staande voor Pilatus met Zijn bebloede rug. Hangende aan het vloekhout des kruises. Zijn verzoenend bloed stortend voor een goddeloze kerk in zichzelf. Als hij Zijn ziel uitstort in de dood. Wat een glans. Wat een volmaakte gerechtigheid heeft Hij aangebracht in Zijn lijdelijke en in Zijn dadelijke gehoorzaamheid. Wat een glans, gemeente, als ze Hem zien staan in de hof van Jozef van Arimathea. --Ik heb de sleutels van de dood en van de hel--. En als ze Hem zien opvaren naar de hemel en Hij neemt Zijn ganse kerk mee. En als ze Hem zien gaan door de hemel op een verse en levende weg, met Zijn eigen bloed gebaad. En als Hij daar staat voor die witte grote troon in de hemel. En Hij zegt het: "Zie Vader, hier Ik en de kinderen die Gij Mij gegeven hebt". En Zijn ganse kerk thuisbrengt in het Vaderhart. O God, wat een heerlijkheid. Wat een glans. Wat verbleekt dan alles. Wat is de wereld dan arm. Waar zijn dan al die andere pareltjes, hoe waardevol ook. En hoe ze het ook draaien of wenden of keren: Dan weer schittert Hij in Zijn gebeden, als zij niet kunnen bidden. En dan weer glanst Hij in zijn bloed, als er verzoening nodig is. En dan weer in Zijn dierbaar lijden en sterven. En dan weer in de kracht van Zijn Geest. Heeft u Hem wel eens zien schitteren? Misschien zegt u: "Dat weet ik niet". Ach gemeente, als u dat zegt, dan weet ik het wel.

Dan heeft u Hem nog niet zien schitteren. Want als je Hem ooit zag schitteren, als je ooit uit de diepte van je verlorenheid (de mate bepaalt God), als 't voor u nooit meer kon en als dan het geloofsoog geopend wordt, dat vergeet u nooit. Dat plaatsje kan u aanwijzen.

Als ik vraag: Bent u zo'n zoekende? En je zegt: Dat weet ik niet. Dat kan ik me voorstellen. Want er is wat strijd! Maar als je zegt: Ik weet niet of ik Hem ooit heb zien schitteren, dan heb je Hem nog nooit gezien. Want als je Hem hebt zien schitteren, al is het van verre, door de traliën van Zijn getuigenis, dan wordt het waar wat de dichter zingt: "Dan vloeit mijn mond steeds over van Uw eer, gelijk een bron zich uitstort op de velden. Wanneer ik Door Uw geest Uw wetten leer. Dan zal mijn tong Uw redenen vermelden. Want Uw geboën zijn waarlijk recht o Heere! Gij zult de vlijt van die U zoekt vergelden.

Psalm 119: 86.

Mag u al zo'n zoeker zijn door genade, gemeente? Of zoekt u het klatergoud van de wereld nog? Zoek je nog de oppervlakkigheid, 't schijnogenot van de zonde, jonge mensen?

En moet je daar dan je eeuwige ondergang mee tegemoet gaan? Wat een onuitsprekelijk gelukkig volk, die in de beleving van hun ziel ongelukkig worden. Dat wel. Maar de glans van de wereld gaat eraf. En voor hen wordt het waarheid: --Uw woord kan mij ofschoon ik alles mis, door z'n smaak hart en zinnen strelen--.

We hebben stilgestaan bij de parel van grote waarde. We hebben er op gelet, hoe die parel gezocht wordt. Ten tweede, hoe die parel gevonden wordt. En nu houdt het voor velen in onze dagen op. Want die zeggen gewoon: "Je bent in Christus of buiten Christus".

Nou, dat is een eeuwige waarheid. We zijn dood of levend. We zijn in Adam of in Christus. En als je eenmaal gelooft, dan ben je er eigenlijk. Daar houdt het mee op.

Nee, gemeente, de Heere Jezus zet hier geen punt in deze gelijkenis. Er moet nog meer gebeuren! Hoe groot dat het zoeken op zich mag zijn (als u dat waarlijk mag doen). En welk een onbevattelijk wonder dat het vinden is. Want de ogen die zien, die zullen niet terugzien. Maar er is meer nodig gemeente! We lezen hier: --Ging heen en verkocht al wat hij had en kocht dezelve--. Die vinder van die parel moet op goede gronden bezitter worden. Dat is moeilijk!? Nee toch gemeente? Nu zijn er mensen, die zeggen het volgende: "Aan wie Christus Zich eenmaal heeft geopenbaard. Zo'n ziel kan niet verloren gaan". Dat is dogmatisch waar. Maar als u zo spreekt, dan moet u nagaan of het vinden wel echt vinden was. Want als u die parel gevonden hebt..... Stel u nu voor. Ze hebben zich verwonderd, verbaasd. Ze hebben die parel beschouwd. Die koopman staat op, hij geeft die parelvisser een hand en zegt: "Gefeliciteerd hoor met die parel" en hij loopt weg. Hij gaat overal vertellen wat een prachtige parel die visser heeft. En hij zegt: "Die heb ik daar ook gezien hoor"! zou u dat gezond vinden? Nee toch? Nee, weet u hoe het ligt gemeente? Die koopman heeft zich nog nooit zo arm gevoeld als op dat moment! We onuitsprekelijk verheugd is de ziel, als hij op Christus mag zien (want dat vergeet hij nooit) maar tegelijk gemeente, als hij ooit beseft heeft wat hij mist, beseft hij het nu! Die man gaat niet redeneren. Al is het dogmatisch waar. Die man die wordt a.h.w. heilig werkzaam. Als het recht ligt, komt er geen rusten, na het zien. Maar dan worden er heilige gebedsonderhandelingen geboren in de binnenkamer. Hoe wordt Hij de mijne en ik de Zijne? Dus zien en redeneren, dat is mis. Zien en rusten, dat is levensgevaarlijk. Dan mogen we het ook wel nakijken. Weet u wat ook kan? Die koopman kijkt even naar die parelvisser en als die man zich een ogenblik omdraait, steekt die koopman zijn hand uit, grijpt de parel en steekt hem in zijn zak. Dan heeft hij hem ook. Dat is een gestolen parel. Dat is een gestolen Jezus. Daar moet ik je voor waarschuwen. Gemeente, pas op hoor! Je moet op een rechte wijze in het bezit van Christus komen hoor! Jozef van Arimathea haalde toch ook Zijn lichaam niet zomaar van het kruis?

Die ging eerst naar de rechter, om het te vragen. En dat was een gang voor Jozef! En dat is een gang voor de kerk. Nee, weet u hoe het nu recht ligt? Als nu die koopman opstaat, dan gebeurde het wel eens dat hij tegen die visser zei: “Man, nu zou ik zo graag die parel in mijn bezit krijgen. Maar als ik nou weg ga en je verkoopt hem ondertussen aan een ander, dan heb ik hem nog niet. Zou je niet een contract willen tekenen, dat je die parel aan mij verkoopt?” dat gebeurde wel eens. Dan werd er een contract opgemaakt en dan ging die koopman weg. Wat had hij dan? Dan had hij een belofte, maar nog niet die parel. Een belofte, is de Belover nog niet. En een toezegging, is de vervulling nog niet. Zalig, gemeente, als we met alles wat we mochten meemaken arm worden. (Niet rijk. Niet bekeerd. Niet bezittend. Niet hoog geoefend) Arm! Werkzaam! En dan gaat die koopman met een belofte naar huis. Mag ik het heel eenvoudig voorstellen? Hij pakt zijn tafel en zet die te koop. Hij pakt zijn kast en zet hem te koop. Want er staat hier in Gods woord: Verkocht ál wat hij had. Z’n hele huis moet er aan. En die kostelijke pareltjes, die hij in de loop der jaren had verzameld, die moet hij ook nog kwijt. Zijn bekering. Zijn keus. Zijn onderhoudingen. Zijn zoete avondmaalsgang. Zijn zien op Jezus. Kostelijke parels! Die zijn op zich niet waardeloos gemeente! Dat mogen we nooit zeggen. Maar ze gaan leren: --Hetgeen mij gewin was, heb ik om Christus wil schade geacht en drek geacht--. Het is geen schade als u wenen mag over u zonden. Het is geen schade als u in Gods huis of onder het lezen een bemoediging ontvangt! Dat zou toch verschrikkelijk zijn om dat schade te noemen! Maar, als het gaat om de grond voor de eeuwigheid, als het gaat over de betaling van de schuld, dan kan ik met mijn keus, hoe oprecht ook en met mijn onderhoudingen, hoe aangenaam ook, en m’n vertroosting, hoe onvergetelijk ook en mijn ervaringen, hoe waar ook, niets. Er moet betaald worden! God eist recht! En dan moet ik alles kwijt, gemeente. Hij verkocht al wat hij had. Z’n zondige leven, z’n bezittingen, z’n eigengerechtigheid, z’n ervaringen. Alles. En hij kocht die parel staat er. Dan zegt u: Hoe zit dat nou? Je hoeft toch de genade niet te kopen? Hier gaat de gelijkenis zeker een beetje mank? Ja, gemeente, dat is maar net hoe je het ziet. ’t Is natuurlijk wel waar: De genade hoef je niet te kopen hoor! --Komt en koopt zonder geld wijn en melk--. Vrije genade is niet te koop. Maar, dan moeten we het hier niet zo zien als een koop, maar als een zalige ruil. Wil die zondaar in het bezit van Christus komen, als eigendom. Wil hij die parel ontvangen op rechtsgronden, gemeente, dan moet hij alles verliezen. Dan moet hij alles kwijt. Net als die koopman. Hij maakte van alles wat hij had wel geld, maar dat geld moest hij ook kwijt!

En hier hebt u nu de weg, hoe we eigendom worden van Christus. Dat is niet al bekeerlijker en al begeerlijker en al bezittender. En dan komt dit er nog bij. En dan dat er nog bij. En dan nog een tekst. En dan nog een belofte. Nee gemeente, dat is in een weg van sterven. Dat is in een weg van omkomen. --Zo Gij in ’t recht wilt treden, o Heer en gadeslaan onze ongerechtigheden--. Dan sta ik daar niet omhangen met beloften. Dan sta’k daar niet met zakken vol met parels. Dan tellen mijn belevenissen niet, hoe waar ze ook waren. Maar dan moet ik rechtvaardig verloren gaan.. hij verkocht al wat hij had. Zalig zijn de doden die in de Heere sterven. Die zijn leven niet meer in eigen hand kon houden. Gij zegt: wel ik ben vermoeid van de grote reis, dat wel. Dan een keer hoop en dan een keer moedeloos en dan weer vertroost en dan weer bemoedigd en dan weer in de put. Vermoeid van de grote reis. Maar ge zegt niet: “Het is buiten hope”. En daar werkt nu de Heere op aan gemeente, jong en oud. Buiten hope. Door de dood heen. --“Voorwaar voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt en sterft, zo brengt het geen vrucht voort. Maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort--. Hier hebt ge de weg tot Christus. Sterven, omkomen, verloren gaan: --Zalig de doden die in de Heere sterven--. Verkocht al wat hij had en kocht dezelve. Wat een wonder gemeente! Als in die weg ervaren mag worden, te zien onder het recht verloren te gaan, dan wordt de Zone gekust, eer dat ze op de weg vergaan.

daar drinkt zij wel het Bloed des Lams hetwelk haar in leven laat en daar wordt het vrede met God in het offer van Zijn Zoon. O, allerzaligst lot! Dan mogen ze het op rechtsgronden weten, wat hun enige troost is. --Beide in het leven en in het sterven, dat ik niet mijns, maar mijns getrouwen Zaligmaker Jezus Christus eigen ben--. Roem wereld úw schatten. --Ge kunt niet bevatten, hoe rijk dat ik ben. Alles verloren. Christus verkoren, wiens Eigen ik ben--. Bij geluk hoeft het niet. Wat had de rijke man in de hel? Aan z'n mooie huis?. Aan z'n maaltijden?. Aan z'n geweldige tuin?. Aan z'n personeel?. Niets, niets, niets. Zalig die in dit leven, zoeker mag worden. Ben je al een zoeker? Kinderen, jongens en meisjes. Zal je vragen of de Heere je zoekend maakt? Weet je waarom dat het kan? Omdat Hij in de eeuwigheid gezocht heeft. God is de eerste geweest Die gezocht heeft. Daarom maakt de Heere nog mensen zoekend. Zul je er om vragen op je knieën? Ben je al zo'n zoeker, gemeente? Of zoek je de wereld nog? Zoek dan nog maar een poosje. Ga maar door. Wandel nog maar een poosje in de aanschouwingen van je ogen, jongens en in de begeerte van je hart. Doe het maar. Maar weet, dat God om al deze dingen u zal doen komen voor het gericht. Wat denkt u zeg, van die koopman, die die parel heeft zien glanzen. Hij kijkt er even naar. Hij zet er zijn voet op. Hij vertrappt die parel en gaat weg. Hij gaat zich bezig houden met wat strootjes en wat modder en wat kluitjes. Dat is vreselijk! Onbekeerd onder het Woord. Christus voorgesteld in het Evangelie, als de bloedende, Lijdende Middelaar en je hebt je volgedronken met de zonde en de wereld en dan eeuwig verloren gaan. En dan op zulk een aangeboden zaligheid geen acht geslagen. Zulk een Christus verworpen. Dat zal een hel in de hel uitmaken. Dan zal ons gedoopte voorhoofd dubbel branden. Nog is het genade tijd. In de hel is die parel niet meer te vinden. In de hemel blinkt hij eeuwig. Als ze hem in de hemel zullen aanschouwen. Niet meer als in een spiegel, maar van aangezicht tot aangezicht. Gemeente, dan zullen ze zeggen: "Een duizendste was me nog niet aangezegd". Daar hebben ze de eeuwigheid voor nodig. Om zich in die ene Parel van grote waarde eeuwig te verlustigen. Of ('t is ons voorgelezen) ('t zijn niet mijn woorden, anders zou u zeggen: Hij was zwaar op de hand.) Aldaar zal weinig zijn en knersing der tanden. En ze zullen dezelve in de vurige oven werpen. En die vurige oven van binnen? Te laat, te laat. God laten nodigen. De Heere laten roepen. Op Zijn roepstem geen acht geslagen. De zondag misbruikt voor mezelf. Voor waardeloze, lege boeken. Mijn leven besteedt aan mezelf en aan de wereld. En zulk een goedgeoed God, Die een middel heeft uitgedacht. Die Zijn eeuwige Zoon gezonden heeft, verworpen. Zijn bloed onrein geacht. Vraag maar of de Heere u zoekend maakt. Ben u al een zoeker? Mag u zo'n vinder zijn? Eerlijk, op goede gronden? Als je zegt: "Dat weet ik". Zal je er dan niet in rusten? Vraag of de Heere u bezitter wil maken. En tot zulke mag ik het zeggen: "Gij, die God zoekt in al uw zielsverdriet. Houdt aan, grijp moed, uw hart zal vrolijk leven. Nooddruftigen veracht Zijn goedheid niet. Nooit zal Hij Zijn gevangenen begeven". AMEN.

Gebed

Slotzang: Ps 27:5 Mijn hart zegt mij o Heer van uwent wegen.

Ds. W. J. Karels.